

نشست‌های سازمان همکاری شانگهای است.

حوزه تحقیق و توسعه از دیگر نقاط مورد علاقه ایران است که در وضعیت محدودیت‌های بین‌المللی می‌تواند با دیگر دولت‌های عضو سازمان همکاری‌های شانگهای در حوزه‌های پژوهشی تبادل داشته‌باشد تا بتواند تحریم‌ها را دور بزند. استمرار تبادل‌ها و همکاری‌های دانشگاهی به عنوان شاهدهی بر ناتوانی غرب برای محدود کردن دانش و بازاریابی از تاب‌آوری علمی تلقی می‌شود. در این چارچوب پروژه‌های مشترک با روسیه و چین توسط تهران به عنوان محصول جانبی عضویت در بریکس ارزیابی می‌شود و امیدهای زیادی به این تبادلات برای ایجاد پیشرفت‌های فناوری در ایران بسته شده‌است. ایران عضویت در سازمان همکاری شانگهای و بریکس را به عنوان نشانه‌ای از مشروعیت سیاسی و شاهدهی مبنی بر شکست انزوای ایران تلقی می‌کند. تهران تلاش می‌کند خود را قانع کند که روی آوردن به سمت جنوب جهانی می‌تواند پاداش‌های اقتصادی و سیاسی برای ایران در بر داشته‌باشد که از طریق بازسازی روابط با غرب در دسترس نبود. این بازنمایی باهدف اقناع افکار عمومی داخلی و تقویت روایت مقاومت انجام می‌شود. اما به رغم این تلاش‌ها، جاه‌طلبی‌های ایران برای دیپلماسی چندجانبه و تنوع‌بخشی اقتصادی در چارچوب الگوی «اقتصاد مقاومتی» با محدودیت‌های زیادی مواجه شده‌است. تلاش‌های ایران از یک سو با فشارهای ایالات متحده آمریکا و همچنین شکاف میان امیدواری‌های ایران و توانمندی‌های بین‌المللی بریکس و سازمان همکاری شانگهای به چالش کشیده شده‌است.

دورنما و چالش‌ها

ورود ایران به سازمان همکاری شانگهای و بریکس در تهران به عنوان نتیجه سه‌سال‌ها تلاش دیپلماتیک برای بازسویگری ایران به سمت شرق، جشن گرفته‌شد. برای تهران صرف پیوستن به این سازمان‌ها هم یک موفقیت است که ارزش‌های نمادین مهمی دارد. اما همچنان تردیدها در مورد منافع ملموس عضویت در این سازمان‌ها، به‌ویژه در حوزه بی‌اثر کردن تحریم‌ها وجود دارد. از سازمان همکاری شانگهای به دلیل فقدان سازوکارهای الزام‌آور که باعث شده‌است این سازمان به یک مجموعه عمدتاً نمادین به جای یک سازمان یکپارچه امنیتی و اقتصادی تبدیل شود، انتقاد شده‌است. علاوه بر این سازمان همکاری شانگهای با روش تصمیم‌گیری اجماعی اداره می‌شود. در نتیجه در مقابل چالش‌هاو اختلاف‌های عمده منطقه‌ای، مانند اختلاف‌های جاری میان هند و پاکستان، این سازمان دچار بی‌عملی می‌شود. برای مثال فقدان اجماع میان اعضای سازمان همکاری شانگهای برای نزدیک به یک دهه جلوی عضویت ایران را در این سازمان گرفت. در طول این دوران، کشورهای عضو سازمان در آسیای میانه نگران بودند که عضویت ایران باعث رویارویی آنها با ایالات متحده آمریکا شود. این نگرانی‌ها هنوز از بین نرفته‌است. سازمان همکاری شانگهای همچنان یک نهاد محتاط باقی مانده‌است که تمایلی به کشیده شدن پایش به مسائل حساس، مانند بی‌اثر کردن تحریم‌ها علیه ایران، ندارد. درست همین پویایی در بریکس هم حاکم است. توسعه جاه‌طلبانه بریکس این گروه را به مجموعه‌ای از اقتصادهای متنوع تبدیل کرد. این تنوع باعث ایجاد چالش در زمینه هماهنگی به‌خصوص در زمینه حفاظت از ایران می‌شود. دلارزدایی به عنوان یکی از دستورکارهای اصلی بریکس، نمونه بارزی از میزان تنوع در دیدگاه‌های اعضای بریکس است.

چین و روسیه مدت‌هاست که برای دلارزدایی تبلیغ می‌کنند تا سلطه جهانی دلار ایالات متحده آمریکا را به چالش بکشند و تحریم‌های روسیه را سبک‌تر کنند، این موضوع با اولویت‌های استراتژیک ایران همسو است. تهران در نشست ۲۰۲۵ سازمان همکاری شانگهای پیشنهاد داد یک بانک مشترک میان اعضای این سازمان به عنوان گامی کلیدی در راستای دلارزدایی ایجاد شود. دیگر اعضای این بلوک‌ها دلارزدایی را یک آرزو و نه یک سیاست فوری تلقی می‌کنند. برای مثال، بانک مرکزی وزیرل در ارزیابی خود می‌نویسد: «هیچ دورنمای واقع‌گرایانه‌ای دیده نمی‌شود که در ۱۰ سال آینده اعضای بریکس بتوانند بازار به آن اندازه بزرگ ایجاد کنند که بتواند سلطه جهانی دلار را به زیر بکشد.» برزیل، آفریقای جنوبی و هند از دلارزدایی به‌صورت اصولی حمایت می‌کنند، چراکه می‌تواند خودکفایی مالی آنها را بهبود دهد، اما ابزارهای ژئوپلیتیک کافی برای مقابله با غرب در اختیار ندارند. اولویت‌های این کشورها همچنان به رشد اقتصادهای ملی‌شان گره خورده‌است. این رویکرد بسیار عقب‌تر از انتظارات ایران برای محافظت بریکس از ایران در قبال تحریم‌های غرب است.

تمایل با‌بی میلی اعضای بریکس و سازمان همکاری شانگهای برای تعامل با ایران، کاملاً به اولویت‌های ملی آنها در ارتباط با ایالات متحده آمریکا مرتبط است. تحریم‌های اولیه آمریکا جلوی تعامل میان ایرانیان و نهادهای و شخصیت‌های آمریکایی را می‌گیرد، در حالی که تحریم‌های ثانویه فراسرزمینی است و نهادهای و شخصیت‌های غیرآمریکایی را که با ایران تعامل کنند جریمه می‌کند. بخش اعظم کشورهای عضو بریکس و سازمان همکاری شانگهای توانمندی لازم را برای انزوا و جدا افتادن از بازارهای مالی غرب به دلیل تعامل با ایران ندارند. حتی چین و روسیه نیز به رغم ادبیات موضع‌گیری هایشان، در مورد قرار دادن بانک‌های بزرگشان در معرض ریسک جریمه‌های آمریکا محتاط هستند و به صورت مستقیم با واشنگتن در رابطه با ایران همکاری می‌کنند. همین پویایی‌ها در مورد تمایل ایران به توسعه بازارهای صادراتی هم وجود دارد. چین همین حالا هم بخش بزرگی از نفت خام ایران را با قیمت ارزان‌تر از بازار دریافت می‌کند. هند به صورت تلویحی در مورد از سرگیری واردات نفت از ایران تمایل نشان داده‌است، هر چند تحریم‌های آمریکا همچنان مانع اصلی محسوب می‌شوند. هند هرچند به لحاظ راهبردی استقلال دارد، اما باید پیوندهای

انرژی خود را با ایران با شراکتش با ایالات متحده متوازن کند. برزیل و آفریقای جنوبی همچنان بازارهای دور از دسترسی هستند که زیرساخت‌های همکاری ناچیزی بین ایران و آنها وجود دارد. علاوه بر این بازگشت تحریم‌های شورای امنیت بر اثر پس‌گشت نیز باعث می‌شود که دور زدن تحریم‌ها مشکل‌تر شود. به همین دلیل ایران نتوانسته‌است عضویتش را در این سازمان‌ها به سازوکارهای مؤثر دور زدن تحریم تبدیل کند.

تنش‌های موجود با این واقعیت پیچیده‌تر می‌شود که بریکس شامل واردکنندگان انرژی است که رقبای مستقیم ایران نیز محسوب می‌شوند. از سال ۲۰۲۲، روسیه بازارهای آسیا را با نفت ارزان قیمت خود اشباع کرده و اغلب باعث کاهش سهم صادرات ایران شده‌است. ایران و روسیه دقیقاً در همان بازارهایی با هم رقابت می‌کنند که در آنها شعار هماهنگی سر می‌دهند؛ برای مثال، هند پس از کارزار فشار حداکثری ترامپ علیه ایران در سال ۱۸۲۰، بخشی از واردات نفت خام ایران را با نفت روسیه جایگزین کرد.

سایر اعضا نیز ناامیدی خود را از کاستی‌های این سازمان‌های چندجانبه ابراز کرده‌اند. پیش از اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای در سال ۲۰۲۴، گزارش شد که قاسم جومارت توکایف، رئیس‌جمهور قزاقستان، اظهار داشته که طی ۲۰ سال گذشته، حتی یک پروژه اقتصادی بزرگ تحت نظارت سازمان همکاری شانگهای اجرا نشده‌است. در نتیجه، ایران تبدیل کردن بیانیه‌ها و شعارها به سیاست‌های عینی و جذب سرمایه‌گذاری‌های لازم برای کاهش محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها را دشوار می‌بیند. اگرچه ایران از ترتیبات دوجانبه‌ای مانند تهاتر با روسیه یا فروش نفت به چین بر پایه یوان بهره‌مند شده، اما این توافقات خارج از چارچوب‌های چندجانبه شکل گرفته‌اند. با اینکه سازمان همکاری شانگهای و بریکس همبستگی نمادینی را به نمایش می‌گذارند، اما چارچوب‌های نهادی لازم برای توافقات مستحکم یا تسهیلات نهادهی‌شده‌ای که سازمان‌های جهانی نظیر صندوق بین‌المللی پول یا بانک جهانی ارائه می‌دهند، در اختیار ندارند. فراتر از اقتصاد، ایران به سازمان همکاری شانگهای و بریکس به عنوان ابزاری برای همکاری‌های فناورانه می‌نگرد. این موضوع بیشتر در حوزه‌های سطح متوسط مانند داروسازی، انرژی‌های تجدیدپذیر و علوم کاربردی مشهود بوده‌است. با این حال، دسترسی ایران به فناوری‌های پیشرفته همچنان محدود مانده‌است؛ زیرا به نظر می‌رسد روسیه و چین از ترس رقابت یا اشاعه داش، تمایلی به انتقال پیشرفته‌ترین سیستم‌های خود، مانند نانوفناوری، ندارند. با این اوصاف، حتی مشارکت‌های محدود نیز بار نامحسوسی دارند که می‌توان از آنها برای اقناع مخاطبان داخلی بهره برد. تئورها تأکید می‌کنند که این هم‌پیمانی‌ها ثابت می‌کند ایران می‌تواند بدون غرب زنده بماند؛ دیدگاهی خوش‌بینانه که عاقدانه محدودیت‌های ساختاری این سازمان‌های چندجانبه را

نادیده می‌گیرد، با این حال، تعامل ایران با این دو نهاد احتمالاً مزایای ملموس محدودی به همراه خواهد داشت. ایران پوشش دیپلماتیک و فرصت‌های تجاری اندکی به دست خواهد آورد، اما با توجه به سایه سنگین سازوکار پس‌گشت و بازگشت تحریم‌ها، این دستاوردها ناچیز خواهد بود. حتی پیش از فعال شدن مکانیسم ماشه، سازمان همکاری شانگهای و بریکس برای محافظت از ایران در برابر نفوذ جهانی تحریم‌های آمریکا با دشواری روبه‌رو بودند. هر دو سازمان فاقد عمق مالی، انسجام و اراده سیاسی لازم برای پذیرش ریسک‌های ناشی از به چالش کشیدن ایالات متحده در سر موضوع ایران هستند.

نتیجه‌گیری

رویکرد ایران به سازمان همکاری شانگهای و بریکس، هم تاکتیکی و هم استراتژیکی است. در کوتاه‌مدت، تهران امیدوار است از عضویت در این نهادها برای سرپا نگه داشتن اقتصاد خود استفاده کند. در بلندمدت، آرزو دارد این موسسات پایه‌های برتری ایالات متحده را تضعیف کرده و به ظهور جهان چندقطبی شتاب بخشد؛ چشم‌اندازی که با چین و روسیه در آن اشتراک نظر دارد. تصمیم کشورهای ترونیکی اروپایی (E۳) برای فعال‌سازی مکانیسم ماشه، دستور کار «نگاه به شرق» ایران را بیش از پیش تقویت کرده‌است. تهران اکنون این دو سازمان را برای بقای خود حیاتی می‌بیند و آن‌ها را منابع حمایت دیپلماتیک، فرصت‌های تجاری و محافظی در برابر انزوا می‌داند. اما بعید است چنین گشایش تحول‌آفرینی احتمالاً محقق شود، چراکه محدودیت‌های ساختاری توانایی هر دو سازمان را برای ارائه کمک‌های قاطع به ایران محدود می‌کند. بریکس و سازمان همکاری شانگهای هر دو از ظرفیت نهادی ضعیف و تضاد منافع میان کشورهای عضو رنج می‌برند. چین و روسیه به عنوان قدرت‌های اصلی این دو بلوک، تمایلی به حمایت از ایران از طریق اقدامات تحریم‌شکنانه نشان نداده‌اند، مبدا که خود در تنش‌های میسان ایران و آمریکا گرفتار شوند. علاوه بر این، رقابت‌های داخلی مانع برنامه‌های امنیتی سازمان همکاری شانگهای می‌شود و بریکس نیز فاقد انسجام مالی است. در شکل فعلی، مزایای پیش‌بینی شده از دلارزدایی و انتقال فناوری از این گروه‌ها، در بهترین حالت به صورت تدریجی و بسیار اندک باقی خواهد ماند. با این حال، سازمان همکاری شانگهای و بریکس می‌توانند جایگاه جهانی و منطقه‌ای ایران را ارتقا داده و مسیرهای جدیدی برای همکاری بگشایند که این خود خدمت به یک هدف مهم سیاسی و دیپلماتیک است. اما هیچ‌یک از این دو سازمان در موقعیتی نیستند که بتوانند به شکلی معنادار از ایران در برابر تحریم‌ها محافظت کنند یا نظم جهانی را در آینده‌ای نزدیک تغییر دهند.

منبع: اندیشکده شورای خاورمیانه در امور جهانی
ترجمه: شهاب شهسوار ی

آگهی مزایده اموال غیرمنقول

آگهی مزایده پرونده اجرایی به شماره بایگانی۱۴۰۳۰۵۲۵

یک ممیز پنج مدهم دانگ مشاع از چهار دانگ از شش دانگ عرصه و اعیان یک دستگاه آپارتمان به پلاک ثبتی ۵۴۷۷۱ فرعی از ۱۵۱۹۰ اصلی مفروز و مجزاشده از ۱۸۱۱۱ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۵ ثبت اصفهان قطعه سوم تفکیکی به مساحت (۱۲۵/۲۳) یکصد و بیست و پنج مترو بیست و سه دسیمتر مربع واقع در طبقه سوم که (۵/۳۲) پنج مترو سی و دو دسیمتر مربع آن بالکن، (۱۷/۶۲) یازده مترو شصت و دو دسیمتر مربع آن پیشرفتگی است به نشانی: اصفهان خیابان پروین اعصامی خیابان صباخی غربی مجتمع مسکونی نقش جهان پلاک ۵۶ کد پستی ۸۹۹۸۷۵۱۶۳ که سند مالکیت آن با شماره چاپی ۷۹۰۶۹۱ سری ج سال ۹۸ با شماره دفتر بازداشتی الکترونیک ۰۳۳۵۰۳۲۵۰۳۵۲۶۰۰۱۳۹۹۲۰ ثبت و صادر شده و به موجب نامه شماره ۱۵۷۵۰۳۲۵۰۳۵۲۶۰۰۱۳۹۸۰۳۲۵۰۳۲۶۰۰ مورخ ۱۱/۱/۱۴۰۳ ثبت ارب اسناد و املاک شرق اصفهان بازداشت و در پرونده ثبتی و دفتر بازداشتی منعکس گردیده است. با وجود و مشخصات: ۱-حدود آپارتمان: شمالا: به طول (۹/۸۰) نه متر و هشتاد سانتیمتر،دیوار و پنجره است، به فضای معبر شرقا: در دو قسمت، به طول‌های (۷/۲۰) یک متر و بیست سانتیمتر، (۱۷/۸۸) یازده مترو و هشتاد و هشت سانتیمتر، اول و دوم دیواربست، اول به فضای معبر دوم به فضای ملک مجاور شماره ۱۸۱۲۱ فرعی از شماره ۱۵۱۹۰ اصلی جنوبا: در چهار قسمت، که قسمت دوم آن شرقی، است. به طول‌های: (۷/۲۶) یک متر و بیست و شش سانتیمتر، (۷/۱۲) یک متر و بیست و یک سانتیمتر، (۴/۴۰) چهار متر و چهل سانتیمتر، (۴/۸۰) چهار متر و یک سانتیمتر، اول و دوم دیواربست، سوم نیم دیوار جلوی بالکن، چهارم دیوار و پنجره است، اول تا چهارم به فضای حیاط مشاعی غربا: در دوازده قسمت که قسمت‌های دوم و ششم آن شمالی، قسمت‌های چهارم و هشتم و دهم آن جنوبی، است. به طول‌های: (۴/۲۶) چهار مترو بیست و شش سانتیمتر، (۳/۸۰) سه متر و هشتاد سانتیمتر، (۴/۲۴) چهار مترو بیست و چهار سانتیمتر، (۳/۸۰) سه متر و هشتاد سانتیمتر،(۷/۵۳) یک مترو و پنجاه و سه سانتیمتر،(۷/۱۴) یک مترو چهارده سانتیمتر،(۸/۱۰) ده سانتیمتر، (۸/۶) شصت و نه سانتیمتر، (۸/۶) شصت و یک سانتیمتر، (۸/۴۵) چهل و پنج سانتیمتر،(۳/۳۱) سه مترو سی و یک سانتیمتر، (۷/۲۰) یک مترو و بیست سانتیمتر، اول و دوم دیواربست، سوم درب و دیوار است، چهارم تا دوازدهم دیواربست، اول به فضای ملک مجاور شماره ۱۱۸۰ فرعی از شماره ۱۵۱۹۰ اصلی دوم تا چهارم به راه‌پله و آسانسور مشاعی پنجم به فضای ملک مجاور شماره ۱۱۸۰ فرعی از شماره ۱۵۱۹۰ اصلی ششم تا دهم به داکت یازدهم به فضای ملک مجاور شماره ۱۱۸۰ فرعی از شماره ۱۵۱۹۰ اصلی دوزادهم به فضای معبر ۲- پارکینگ قطعه ۲ به مساحت ۱۲ واقع در طبقه ۰ به حدود اربعه: شمالا: به طول (۲/۴۰) دو مترو و چهل سانتیمتر، خط فرضی به محوطه مشاعی است، شرقا: به طول (۵/۰۰) پنج متر و چهل سانتیمتر، خط فرضی به محوطه مشاعی است، جنوبا: به طول (۲/۴۰) دو متر و چهل سانتیمتر، خط فرضی به محوطه مشاعی است، غربا: به طول (۵/۰۰) پنج متر، خط فرضی به محوطه مشاعی است ۳- انباری قطعه ۳ به مساحت ۲۳۳ به حدود اربعه: شمالا: به طول (۷/۴۰) یک متر و چهل سانتیمتر، دیواربست، به راه‌پله مشاعی شرقا: به طول (۷/۶۷) یک متر و شصت و هفت سانتیمتر، دیواربست، به پشت بام جنوبا:

به طول (۷/۴۰) یک متر و شصت و هفت سانتیمتر، دیواربست، به پشت بام جنوبا:

دیپلمات‌ها

دیدار لاریجانی و ولایتی

«علی لاریجانی»، دبیر شورای عالی امنیت ملی، با «علی اکبر ولایتی»، مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل، دیدار و گفت‌وگو کرد. به گزارش ایسنا، در این دیدار که در چارچوب یک جلسه کاری برگزار شد، دو طرف به بررسی مسائل مهم منطقه‌ای و تحولات بین‌المللی پرداختند. در این نشست، جمعی از کارشناسان ارشد سیاسی، فرهنگی و امنیتی نیز حضور داشتند. علی لاریجانی، یک روز پیش از این دیدار با ویتالی ساویف، معاون نخست‌وزیر روسیه در تهران دیدار کرده‌بود. لاریجانی در دیدار با معاون نخست‌وزیر روسیه گفت: «در بازه زمانی کوتاهی کلیه موانع اجرایی و نهادهای موجود برطرف خواهد شد و توافق نامه‌های لازم برای تثبیت حقوقی و اجرایی کریدور شمال - جنوب برقرار می‌شود.» وی همچنین با اشاره به وعده رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران تصریح کرد: «با پیگیری مستمر دکتر پزشکیان، تمامی اراضی واقع در مسیر این کریدور تا پایان سال به تملک دولت در خواهد آمد تا پروژه بدون وقفه و با انسجام کامل پیش رود.»

رایزنی با گروسی در رابطه با ایران

براساس بیانیه وزارت خارجه مصر، بدر عبدالعاطی، وزیر خارجه مصر ورافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در تماسی تلفنی در خصوص ایران رایزنی کردند. در این تماس دو طرف «تحولات مربوط به پرونده هسته‌ای ایران را بررسی کردند و وزیر خارجه مصر بر لزوم ادامه تلاش‌ها برای اعتمادسازی و فراهم کردن شرایط همکاری پایدار بین ایران و آژانس تأکید کرد.» طبق بیانیه وزارت امور خارجه مصر، عبدالعاطی گفت که این تلاش‌های می‌تواند مسیر را برای راه‌حل‌های دیپلماتیک، ازسرگیری گفت‌وگوها و رسیدن به توافق جامع دربراه برنامه هسته‌ای ایران که منافع همه طرف‌ها را در نظر گرفته و امنیت و ثبات منطقه‌ای را تأمین می‌کند، هموار کند. در این تماس، وزیر خارجه مصر همچنین بر تعهد کشورش به هماهنگی نزدیک با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تأکید کرد.

دقت در انتخاب دبیرکل

امیرسعید ایروانی، سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان ملل، در نشست شورای امنیت درباره رهبری برای صلح، گفت: «جمهوری اسلامی ایران خواستار فرآیندی شفاف و فراگیر در انتخاب دبیرکل بوده، آمادگی خود را برای مشارکت در گفت‌وگوهای معنادار در سراسر این فرایند اعلام می‌دارد و بر عزم خود برای همکاری با دبیرکل آینده به‌منظور پیشبرد صلح، عدالت، اهداف و اصول منشور تأکید می‌کند.» ایروانی به‌عنوان پاسدار امین منشور و انجام وظایفش به‌نحو مستقل، بی‌طرفانه و فارغ از جانبداری سیاسی یا هراس از دولت‌های قدرتمند، اکنون که منشور اقتضا می‌کند، تضعیف‌می‌گردد.»